

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๒/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๑๗/๒๕๕๕

วันที่ ๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง (นายชูศักดิ์ สกฤตเสง หรือรวิไพจิตร และนางยุพิน สกฤตเสง หรือรวิไพจิตร) ในคดีหมายเลขคำที่ ๕๕๕/๒๕๕๔ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นฟ้องผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ๑ บริษัท บริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด ที่ ๒ ต่อศาลปกครองกลางว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นเจ้าของที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๕๕๕ ตำบลตลาดขวัญ (บางซื่อ) อำเภอเมืองนนทบุรี (ตลาดขวัญ) จังหวัดนนทบุรี พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๒๑๑/๑๕๖ โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ทำสัญญากู้เงินจากธนาคารซีทีแบงก์เป็นจำนวนเงิน ๔๕๖,๑๘๔ บาท และกำหนดดอกเบี้ยร้อยละ ๑๖ ต่อปี และได้จำนองที่ดินและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวไว้เป็นหลักประกันหนี้ และมีข้อตกลงว่าหากบังคับจำนองได้เงินไม่พอชำระหนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยินยอมให้ยึดทรัพย์สินอื่นชำระหนี้ให้แก่ธนาคารซีทีแบงก์จนครบ ต่อมาธนาคารซีทีแบงก์เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชำระเงินกู้จำนวน ๕๗๕,๖๗๕.๑๗ บาท พร้อมดอกเบี้ย และขอให้บังคับจำนอง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวน ๔๕๗,๓๔๓.๒๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยตามคำขอของโจทก์ หากผู้ฟ้องคดี

ไม่ชำระหรือชำระไม่ครบให้ยึดหลักประกันขายทอดตลาด หากได้เงินจำนวนสุทธิไม่พอชำระหนี้ให้ยึดทรัพย์สินอื่นของผู้ฟ้องคดีทั้งสองขายทอดตลาดชำระหนี้ให้แก่โจทก์จนครบ แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษา โจทก์จึงร้องขอให้ยึดหลักประกันขายทอดตลาด ซึ่งศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำสั่งอนุญาต โดยธนาคารชาติแบงก์เป็นผู้ซื้อทรัพย์สินในราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีหนี้เป็นต้นเงินพร้อมดอกเบี้ยนับถึงวันขายทอดตลาดเป็นเงิน ๘๘๐,๕๕๘.๗๘ บาท ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยังคงมีหนี้ที่ต้องชำระต่อโจทก์เป็นเงินจำนวน ๔๑๑,๕๕๘.๗๘ บาท

ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เข้าซื้อและรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพจากธนาคารชาติแบงก์ รวมทั้งหนี้ตามคำพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งสองตามพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และศาลแพ่งกรุงเทพใต้ได้อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เข้าสวมสิทธิในฐานะเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา โดยธนาคารชาติแบงก์ได้แถลงต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีว่าได้รับชำระหนี้บางส่วน ยังคงเหลือหนี้อีกประมาณ ๓๗๕,๘๗๖.๕ บาท จึงขอให้ยึดที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๓๐๑ ตำบลไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๕๒/๗๘ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ได้มีคำสั่งอนุญาตให้ขายทอดตลาด

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ตรวจสอบการดำเนินงาน และเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เนื่องจากการยึดทรัพย์และประกาศขายทอดตลาดไม่ชอบด้วยพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และรัฐธรรมนูญ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ได้มีคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ชั่วคราวจนกว่าธนาคารแห่งประเทศไทยจะแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ทราบ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถแทรกแซงการทำงานได้ แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสียหายเนื่องจากไม่อาจทราบถึงยอดหนี้ที่ค้างชำระ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นบุคคลต่างด้าวไม่อาจถือครองที่ดินเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๓๐๑ พร้อมสิ่งปลูกสร้างมิใช่สินทรัพย์ด้วยคุณภาพ มีค่าสูงกว่าหนี้ที่ค้างชำระ การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงต้องทำการตรวจสอบการดำเนินงานและเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

มิได้กระทำการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด อันเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในระหว่างดำเนินกระบวนการพิจารณา ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นคำร้องขอให้ส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่า มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้ให้อำนาจแก่ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือสถาบันการเงินมีสิทธิเหนือบุคคลธรรมดา เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล สถานะทาง เศรษฐกิจหรือสังคม บทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นการขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง

ศาลปกครองกลางเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชกำหนดบริษัท บริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี และยังไม่ มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงให้ส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี ทั้งสองไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๖ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้ แต่ให้รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของ ศาลรัฐธรรมนูญ” และมาตรา ๒๑๑ วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้ง ของคู่ความตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าว ไว้พิจารณาก็ได้”

- ๔ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ถึงแม้พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง (๑) เป็นบทกฎหมายที่ศาลปกครองกลางจะใช้บังคับแก่คดี และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ก็ตาม แต่คำโต้แย้งที่ว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือสถาบันการเงินหาใช่บุคคลโดยธรรมชาติไม่ ย่อมไม่มีสิทธิเหนือบุคคลโดยธรรมชาติ การให้อำนาจแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง (๑) เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม นั้น เป็นคำโต้แย้งที่ไม่มีมูลตามกฎหมาย เนื่องจากพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง (๑) บัญญัติว่า “ให้ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของบริษัทบริหารสินทรัพย์ เมื่อปรากฏหลักฐานหรือเมื่อมีเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้ (๑) บริษัทบริหารสินทรัพย์ดำเนินงานส่อไปในทางทุจริตหรืออาจทำให้ประชาชนเสียหาย...” ซึ่งตามบทบัญญัติของกฎหมายมาตราดังกล่าวเป็นการให้อำนาจแก่ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในฐานะบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย มิใช่ให้อำนาจแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยในฐานะนิติบุคคลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของบริษัทบริหารสินทรัพย์ คำโต้แย้งดังกล่าวจึงไม่มีมูลกรณีเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๒๖ และไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๘ (๓) และ (๔)

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๒๒/๒๕๕๕)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินท์จาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิตินนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ